

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **D. Z.**, st. přísl. Ukrajiny, zast. JUDr. Ing. Janem Kopřivou, advokátem, AK Kopřiva & Penka, se sídlem Brno, Zahradnická 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.2.2010, č.j. CPR-16476-1/ČJ-2009-9CPR-C249

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 3.11.2009 č.j.: CPBR-17305/CI-2009-064061, jímž nebylo prodlouženo žalobcovo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

V odůvodnění odvolací orgán uvedl, že žalobci byl povolen přechodný pobyt na území České republiky na vízum nad 90 dnů za účelem zaměstnání s platností ode dne 2.11.2005 do 31.8.2006. Poté byl žalobci povolen přechodný pobyt na území České republiky na vízum nad 90 dnů za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná s platností ode dne 24.11.2006 do 7.11.2007. Následně pak bylo žalobci uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem s platností ode dne 8.11.2007 do 7.11.2009. Dne 2.10.2009 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Z výpisu

Rejstříku trestů bylo zjištěno, že žalobce byl dne 9.8.2008 odsouzen Městským soudem Brno pod sp.zn. 5 T 189/2008 dle § 201 odst. 1 trestního zákona pro úmyslný trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky. Správní orgán I. stupně rozhodl dne 3.11.2009 podle ust. § 44a odst. 3 s odkazem na ust. § 35 odst. 5, v návaznosti na § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. neprodloužit žalobci povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém uvedl, že žádá o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť má dluh na finančním a sociálním úřadu a splátky chce uhradit. Žalobce pak v odvolání rovněž uvedl, že mu byl uložen peněžitý trest ve výši 10.000,- Kč a ten uhradil.

Odvolací orgán konstatoval, že ve sdělení žalobce, že má dluh na finančním a sociálním úřadu a že peněžitý trest ve výši 10.000,- Kč již uhradil, neshledal žádné skutečnosti, na jejichž základě by změnil rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně. Napadené rozhodnutí bylo vydáno podle ust. § 44a odst. 3 s odkazem na ust. § 35 odst. 3, v návaznosti na § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Podle odvolacího orgánu je pak spisovým materiálem doloženo, že správní orgán I. stupně vycházel nejen z výpisu Rejstříku trestů, ale i z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 9.9.2008 sp. zn. 5T 189/2008. Citovaným trestním příkazem je podle odvolacího orgánu doloženo, že žalobce řídil osobní motorové vozidlo a při kontrole hlídkou Policie České republiky bylo zjištěno, že řídil pod vlivem alkoholu. Svým jednáním žalobce spáchal trestný čin řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 trestního zákona. Zákon č. 326/1999 Sb., jak uvedl odvolací orgán, v ust. § 37 taxativně stanoví důvody zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů, resp. ve spojení s § 44a odst. 3, s odkazem na ust. § 35 odst. 3 důvody neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. V § 37 odst. 1 písm. a) je stanoveno, že policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Odvolací orgán konstatoval, že zákon jednoznačně ukládá správnímu orgánu povinnost konat v případech, které odpovídají uvedeným důvodům. Z úřední povinnosti musel tedy správní orgán I. stupně o žádosti rozhodnout způsobem stanoveným v zákoně č. 326/1999 Sb.

Odvolací orgán měl za to, že správní orgán I. stupně spolehlivě zjistil stav věci a takto zjištěný skutkový stav věci posoudil v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. a č. 326/1999 Sb.

Žalobce v žalobě uvedl, že požádal soud o upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Usnesením ze dne 6.11.2009, jež nabylo právní moci dne 8.12.2009 Městský soud v Brně rozhodl, že se podle § 61 odst. 2 trestního zákona u odsouzeného D. Z. podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, který byl žalobci uložen trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 9.8.2008, sp.zn. 5 T 189/2008. Tímto soud rozhodl ve prospěch odsouzeného, přičemž zároveň stanovil zkušební dobu podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti na dobu 15 měsíců. Podle žalobce je zcela jasné, že v současné době již neexistují všechny podmínky pro neprodloužení jeho povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území České republiky tak, jak vyargumentoval správní orgán.. Měl za to, že vzhledem k podmíněnému upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, je možné na něho pohlížet, jako by de fakto nikdy nebyl potrestán. Peněžitý trest byl již v minulosti uhrazen, a jakmile to bude možné, bude požádáno o jeho zahlazení. Podle žalobce i když trestný čin dle § 201 odst. 1 trestního zákona spadá mezi činy hrubě narušující občanské soužití, nelze jej s přihlédnutím ke všem dalším ad hoc okolnostem považovat za nesplnění podmínky dle § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

Žalobce rovněž namítal, že se správní orgán ve svém rozhodnutí adekvátně nevypořádal s dopadem do jeho soukromého života. Zmínil, že jsou na něm finančně závislé dvě osoby, s nimiž žije ve společné domácnosti a to paní L. M. a její dcera nezletilá A. Z.

Ve vyjádření k žalobě odvolací orgán reagoval na námitky žalobce s tím, že navrhl žalobu zamítnout.

Správní spis pak především obsahuje pro danou věc podstatné dokumenty a to žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou přijal správní orgán dne 2.10.2009, záznam o vydání dokladu ze dne 2.10.2009, výpisy z evidence Rejstříku trestů zpracované 5.10.2009 a 25.5.2010, trestní příkaz Městského soudu v Brně ze dne 9.8.2008 sp.zn. 5T 189/2008, rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 3.11.2009 č.j. CPBR-17305/CI-2009-064061, odvolání žalobce ze dne 17.11.2009 a žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.2.2010 č.j. CPR-16476-1/ČJ-2009-9CPR-C249.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Podle ust. § 35 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§37).

Podle ust. § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

Podle ust. § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.

Městský soud v Praze dospěl po provedeném řízení k závěru, že správními orgány obou stupňů byl řádně a správně právně posouzen zjištěný skutkový stav a rovněž bylo správně interpretováno ustanovení zákona o pobytu cizinců (zákon č. 236/1999 Sb.), upravující podmínky pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Naplnění zákonem stanovené podmínky, podle níž nelze povolení k dlouhodobému pobytu cizinci vydat v případě, že přestal splňovat takzvanou podmínku trestní zachovalosti, za podmínky, že důsledky zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu budou přiměřené důvodu tohoto zamítnutí, bylo v daném případě spolehlivě zjištěno správním orgánem I. stupně a v odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo žalovaným posouzeno ve vztahu ke konkrétním skutkovým zjištěním. Zákon o pobytu cizinců na území České republiky stanoví jednoznačné podmínky, za nichž může být cizinci na jeho žádost

vydáno/prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce tyto předpoklady, stanovené českým právním řádem, nesplnil, závěr o porušení zákona o pobytu žalobcem byl učiněn ze zcela konkrétního zjištěného jednání žalobce, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

K námitce žalobce, že v současné době neexistují všechny podmínky pro neprodloužení povolení dlouhodobého pobytu, soud konstatuje, že v době rozhodování obou správních orgánů (I. a II. stupně), jak vyplývá z výpisů z evidence Rejstříku trestů zpracovaných 5.10.2009 a 25.5.2010, všechny podmínky pro neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná na území České republiky existovaly. Ze správního spisu vyplývá, že k žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podal dne 2.10.2009, správní orgán I. stupně vyžádal doklad o posouzení trestní záchovalosti dle § 174 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., kterým je výpis z evidence Rejstříku trestů (zpracovaný 5.10.2009), ze kterého je zřejmé, že byl žalobce dne 9.8.2008 odsouzen Městským soudem v Brně, rozhodnutí sp.zn. 5T 189/2008 dle § 201 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. pro úmyslný trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky. Ty samé skutečnosti vyplývají i z výpisu z evidence Rejstříku trestů zpracovaného 25.5.2010, který si odvolací orgán vyžádal v době, kdy vyhotovoval své vyjádření k podané žalobě. Tímto výpisem je pak doloženo, že žalobce má stále záznam v Rejstříku trestů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nebyl v době rozhodování obou správních orgánů trestně zachovalým, postupovaly oba správní orgány správně, když žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nevyhověly a povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužily, neboť tato podmínka, tedy podmínka ztráty trestní záchovalosti byla naplněna.

Ohledně námitky, že se správní orgán adekvátně nevypořádal s dopadem do soukromého života žalobce, soud uvádí, že odvolací orgán se touto žalobcovou námitkou nezabýval, neboť ji žalobce ve svém odvolání vůbec neuplatnil. Ve vyjádření k žalobě pak odvolací orgán uvedl, že správní orgán I. stupně rozhodoval podle ust. § 44a odst. 3 s odkazem na ust. § 35 odst. 3 v návaznosti na § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. a při aplikaci těchto ustanovení správní orgán nezkoumá přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. K tomuto vyjádření se pak soud připojuje.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žádná z námitek žalobce není důvodná, a proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když ani žalobce a ani žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková